

เสียงธรรมจากห้อง “เมตตาภิรมย์กรรมฐาน” วันอาทิตย์ที่ 7 มกราคม 2567

เรื่อง ฟังเป็นผู้ไม่ประมาทในการสร้างกุศลสร้างความดี

โดย อาจารย์ คณานันท์ ทวีโภค

กำหนดสติในความรู้สึกตัวทั่วพร้อมทั่วร่างกายของเรา ผ่อนคลายร่างกาย ผ่อนคลายกล้ามเนื้อทุกส่วน พร้อมกับความรู้สึก ว่าเราปลดปล่อย ปล่อยวางความเกาะความยึดในความรู้สึกความเกาะเกี่ยวในขั้นหำร่างกายทั้งหมด ปล่อยวางความคิดความกังวล ความรู้สึกห่วงใยภาระของจิต วางทุกสิ่งจากใจของเรา กำหนดรู้ที่เราปล่อยวางทั้งกายและจิต วางแล้วจึงเข้าสู่ความสงบร่มเย็น ทรงอารมณ์อยู่กับความสงบความเบาสบายความสงบร่มเย็นนั้น

เมื่อเข้าถึงความสงบร่มเย็นแล้ว กำหนดเดินจิตของเราต่อไป จดจ่อจินตภาพจินตนาการอยู่กับสภาวะที่จิตของเราปรากฏในความเป็นเพชรประกายประกาย กำหนดจิตของเรา ทรงอารมณ์ไว้ “จิตคือกสิณ กสิณคือจิต” จิตประภัสสรเป็นเพชรเป็นแก้วระยิบระยับแพรวพราว ทรงอารมณ์ความรู้สึกมีความสุขมีความอิมเอม ทรงอารมณ์ใจอารมณ์จิต จิตอันเป็นประภัสสรนี้ไว้

เมื่อจิตสงบจนมีความสุขทรงตัว จิตเข้าถึงความเป็นทิพย์ จิตเป็นปฏิภาคนิมิต จิตประภัสสร เราก็กำหนดจิตต่อไป รำลึกนึกถึงคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า กำหนดน้อมนึก จินตภาพ พุทธนิมิต คือภาพองค์พระพุทธรูปอยู่กลางจิตกลางใจของเรา กำหนดจิตในพุทธานุสติ กำหนดจิตในอาโลกสิณ องค์พระเป็นเพชรประกายประกายสว่าง กำลังใจ ตั้งมั่นว่าเราอยู่กับพระพุทธรูป องค์พระพุทธรูปทรงเมตตาสถิตอยู่กับจิตของเรา ประดุจพระพุทธรูปยังมีพระชนม์ชีพอยู่ พุทธบารมีของพระพุทธรูปเชื่อมต่อกับจิตของเรา จิตเราถึงพระ พระท่านเมตตา พุทธบารมีส่งถึงจิตของเรา เช่นกัน ภาพองค์พระสว่างส่องใส จากนั้นอธิษฐานตรงต่อองค์พระ ขออาราธนาบารมีพระพุทธรูปทรงสงเคราะห์ ขอยกจิตอาทิสมาณกายข้าพเจ้าขึ้นไปบนพระนิพพาน อยู่เบื้องหน้าสมเด็จพระปฐม มหาสมาคมอันประกอบไปด้วยพระพุทธรูปทุกพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระอรหันต์ทุกพระองค์ บนพระนิพพานด้วยเทอญ

จากนั้นกำหนดความรู้สึกในความเป็นกายพระวิสุทธิเทพ กายทิพย์บนพระนิพพาน กำหนดความรู้สึกใช้กายพระวิสุทธิเทพกราบทุกท่านทุกพระองค์ เมื่อกราบลงแล้ว ให้เรากำหนดจิตพิจารณาในอารมณ์พระนิพพาน ตัดร่างกายขั้นหำตัดภาระความเกี่ยวพันความผูกพันกับบุคคลทั้งหลาย ตัดภาระทางกิจการงานทั้งหลาย โดยพิจารณาว่าหากเราตายจากร่างกายขั้นหำสมบูรณ์แล้ว กิจการงานทั้งหลายที่ค้างค้ำในโลก เราก็ไม่อาจจะกระทำต่อไป ความคิดที่ไปเกาะไปห่วงก็ไร้ประโยชน์สิ้นเชิง งานที่เราเคยทำ ทางบริษัทกิจการธุรกิจหรือจะราชการเขาก็หาคนใหม่มาแทนที่เรา การที่เราไม่อยู่ไม่ได้มีความสำคัญแต่ประการใด ลืมแม้แต่บุคคลอันเป็นที่รักทั้งหลาย หากเราตายไปแล้วนั้น ความรักความห่วงก็ค่อยๆสลายตัวลงไป ความอาลัยที่เขามีต่อเราอาจจะมีอยู่บ้าง แต่ในที่สุดกาลเวลาก็ทำให้ความอาลัยทั้งหลายนั้นสลายตัวลง ดังนั้นความอาลัยสมมุติ ความผูกพัน ใจเราวางให้หมด จิตเราปล่อยวางจากสมมุติทั้งปวงความห่วงใยทั้งปวง วางจากสมมุติในความเป็นเจ้าข้าเจ้าของในทรัพย์สินสมบัติทั้งหลาย วางในสมบัติของชื่อ ชื่อเสียง ตำแหน่ง ยศศักดิ์ เงินทอง สินทรัพย์ทั้งหลาย ที่เราเคยเป็นเจ้าข้าเจ้าของ พิจารณาแล้วว่าเราวางได้ใหม่ กำหนดจิตปล่อยวางจากทุกสิ่ง เหลือเพียงจิตที่ทรงอารมณ์เป็นสภาวะกายแห่งพระวิสุทธิเทพบนพระนิพพาน วางในมนุษย์สมบัติ วางในสวรรค์สมบัติ วางในพรหมสมบัติ มีแต่ความตั้งมั่นอยู่กับพระนิพพาน คืออริยะสมบัติเพียงจุดเดียว

จากนั้นน้อมจิต ตั้งกำลังใจว่าเราฟังธรรมโดยตรง ต่อดังพระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า กำหนดกายพระวิสุทธิเทพ อยู่ใน
กิริยาอาการที่หนึ่งขัดสมาธิเจริญพระกรรมฐานบนดอกบัวเบื้องหน้าพระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระปัจเจกพระพุทธเจ้า พระ
อรหันต์ทุกๆพระองค์ ทรงอารมณ์พระนิพพาน ตั้งใจว่าทุกครั้งที่ข้าพเจ้าตั้งจิตขึ้นมาบนพระนิพพาน สรรพกิเลส
ทั้งหลาย ความรักโลกโกรธหลง ยิ่งจิตจางบรรเทา จิตจางลงไปจากใจของข้าพเจ้า สงโยชนัสบไม่อาจร้อยรััดจิตของ
ข้าพเจ้าได้เมื่อข้าพเจ้าขึ้นมาบนพระนิพพาน ยิ่งข้าพเจ้าทรงอารมณ์บนพระนิพพานนานมากเท่าไร ทุกวินาที ทุกนาที
ทุกขณะจิต ยิ่งทำให้ข้าพเจ้าแนบอยู่กับพระนิพพาน ในอารมณ์แห่งพระอรหัตผลมากเพียงนั้น ในทุกวินาทีในทุกกลม
หายใจแห่งการปฏิบัติ ทรงอารมณ์พระนิพพานไว้ ความรู้สึกถึงกายพระวิสุทธิเทพขัดสมาธิบนบัลลังก์ดอกบัวแก้ว
บนพระนิพพาน สว่าง เปล่งรัศมีกายผ่องใส

จิตของเราเข้าถึงสภาวะแห่งพระนิพพาน

จากนั้นน้อมพิจารณา กำหนดรู้ความเป็นไปบนโลก ความไม่เที่ยง ความเสื่อม วาระกรรมที่ปรากฏขึ้นบนโลก พิจารณา
ให้เห็นธรรมชาติ ในอนิจลักษณะ คือความเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป

ตั้งจิตตั้งกำลังใจในความไม่ประมาททั้งปวง ไม่ประมาทในความเกลียดคร้านในการปฏิบัติธรรม กำหนดพิจารณาว่า
โลกนับตั้งแต่บัดนี้ มีภัยพิบัติเป็นสัญญาณมาเตือน ถึงแม้ว่าจะเกิดในเขตประเทศอื่น แต่ในประเทศไทยเราเองก็อาจจะ
ไม่พ้นจากภัยพิบัติ ไม่ว่าจะเป็นภัยพิบัติจากธรรมชาติ เช่นแผ่นดินไหว สึนามิ ลมพายุ ดินฟ้าอากาศ น้ำท่วม หรือ
แม้แต่อุบัติเหตุทางรถทางเครื่องบินที่จะปรากฏมากขึ้นบ่อยขึ้น ทั้งจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากพายุสุริยะอันเกิดขึ้น
จากจุดดับขนาดใหญ่บนดวงอาทิตย์ ซึ่งอันที่จริงแล้วจุดดับขนาดใหญ่บนดวงอาทิตย์ เป็นพลังงานของกรรมที่สะท้อน
ย้อนกลับมาจากสภาวะจิตของผู้คนบนโลกมนุษย์ ผู้คนบนโลกมนุษย์ในยามที่เสื่อมจากศีลธรรมมากขึ้นเพียงใด มีความ
ทุจริตคิดชั่ว มีการก่อกรรมปรามาสสิ่งศักดิ์สิทธิ์พระรัตนตรัย ปรามาสพระโพธิสัตว์ ปรามาสพระอริยะเจ้า ปรามาส
พระพุทธศาสนา ปรามาสพระพุทธเจ้าพระพุทธรูป กรรมทั้งหลายก็เป็นพลังงานที่ไปก่อให้เกิดจุดดับในแสงสว่างของ
ดวงอาทิตย์ ซึ่งปฏิภพธรรมชาติของดวงอาทิตย์นั้น เมื่อไรที่เกิดจุดดับ ดวงอาทิตย์ก็จะปลดปล่อยพลังงานอยู่ในรูป
ของ Solar flare Solar Storm เป็นอนุภาคโฟตอนที่ส่งผลกระทบ และทุกครั้งที่เกิดพลังงานที่เป็น Solar flare หรือ
Solar Storm ก็มักจะยิงตรงลงมายังโลกมนุษย์ใบนี้เสมอ ดังนั้นผลกระทบนั้นก็สะท้อนส่งผล ก่อให้เกิดภัยพิบัติ ทั้งสภาพ
ภูมิอากาศ ทั้งความเข้มข้นของรังสี ทั้งคลื่นพายุสุริยะ ที่กระบวนการของพลังงานนั้นมารบกวนการสื่อสารดาวเทียม
รบกวนการทำงานของจิตของสมอง หรือพฤติกรรมของสัตว์ต่างๆ ซึ่ง ณ กึ่งพุทธกาลนี้ก็เป็นภัยพิบัติ จะเรียกว่าส่วน
น้อยแต่ก็ถือว่าเป็นภัยพิบัติใหญ่ ซึ่งถ้าหากพิจารณาดู เมื่อไรก็ตามที่มันเกิดขึ้นเต็มรูปแบบ คือเมื่อสิ้นยุคของ
พระพุทธศาสนา คือศาสนาครบ 5,000 ปีสิ้นอายุ ผู้คนเสื่อมจากศีลธรรม ประหัตประหารฆ่าฟันทำบาปหยาบซ้ำไร
ศีลธรรม คราวนี้ผลกระทบมันรุนแรงเข้มข้น ดวงอาทิตย์ก็เกิดจุดดับขนาดมหึมาและเปล่งพลังงานเป็น Solar Energy
ขนาดใหญ่ ซึ่งในคำทำนายหรือตำนานต่างๆเรียกว่าไฟบรรลัยกัลป์ ที่เราเจอในยุคกึ่งพุทธกาลนี้เป็นเพียงแค่ออเดิร์ฟ
เป็นเพียงแค่เบาๆ แต่เป็นสิ่งที่ยืนยันว่าในตำนาน ในพุทธทำนาย ในอนาคต ในความเสื่อมนั้น เหตุทางวิทยาศาสตร์ที่
บอกว่าจะมีไฟบรรลัยกัลป์มาเผาผลาญโลกมันเกิดขึ้นได้อย่างไร เมื่อเราพิจารณาแล้วเราจะเป็นผู้ที่ไม่ประมาทในการ
สร้างกุศลในการสร้างความดี

ในยุคที่พุทธกาล เป็นยุคที่จะเริ่มล้างบุคคลที่เป็นพาลชนออกไปก่อนจะเข้าสู่ยุคชาววิไล ในยุคก่อนจะเข้าสู่ยุคชาววิไล รวมถึงยุคก่อนที่จะล้าง บุคคลที่จะถูกล้างไปมี 2 ประเภท บุคคลที่ตัด ปรารถนาเข้าสู่พระนิพพาน มีบุญไม่จำเป็นต้อง มาเห็นเหตุการณ์ทุกขเวทนาการประหารการเสียชีวิตสงครามความยากลำบาก ก็ชิงไปนิพพานก่อน ชิงไปสวรรค์พรหมก่อน อันนี้คือกลุ่มคือชุดที่เป็นชาวธรรมที่ไปก่อน

ส่วนที่ 2 ก็คือพาลชน ที่จำเป็นต้องถูกล้างไป ในช่วงเวลาที่โลกจะหมดจดเข้าสู่ยุคชาววิไล ส่วนสุดท้ายที่เหลืออยู่ก็จะ ประกอบไปด้วย บุคคลที่ตั้งจิตอธิษฐาน ลงมาเพื่อคำจูนพระพุทธศาสนาให้รุ่งเรืองตราบ 5000 ปี คนที่จะมาทำนุบำรุง ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ คนที่มาทำงาน ยอมยากลำบาก ยอมผ่านช่วงทุกข์เข็ญ อันนี้ประการที่ 1

และอีกประการหนึ่งก็จะเป็นกลุ่มคนที่อาจจะเป็นคนพาล แต่ยังมีวาระยังมีบุญส่งผล ยังมีโอกาสกลับจิตกลับใจเป็นคนดี ได้ พวกนี้ก็เป็นกลุ่มที่จะรอด แต่เราทั้งหลายส่วนใหญ่ที่เข้ามาถึงจุดนี้เข้ามาปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาปฏิบัติในจุดที่มีความเข้มข้น ปฏิบัติเพื่อเป็นกำลังของพระพุทธศาสนา เราทั้งหลาย ส่วนใหญ่ตั้งจิตอธิษฐานก่อนลงมาเกิดด้วยกันทั้งสิ้น บางคนก่อนลงมาเกิดตั้งจิตเป็นมั่นเป็นเหมาะ ว่าการเกิดลงมาชาตินี้ทำงาน ถวายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ไว้เลย ตั้งใจว่า มาเกิดเป็นมนุษย์มั่นเพียงแค่นี้ไม่ก็สิบปี ไม่ลำบากเท่าไร ยังไงเอากันเอาด้วย แต่พอลงมาเกิดบนโลก มนุษย์จริง เพียงแค่เวลาไม่เท่าไร เพียงความลำบากไม่เท่าไร ก็ถอดใจกันไปบ้าง หลงระเหิงไปในทางโลกบ้าง เปลี่ยนใจกลับคำบ้าง มีมากมายที่อาจารย์ประสบพบเจอเข้ามา ตั้งใจอธิษฐานมั่นคงตอนเจอกัน พอตอนนี้ก็หายไปหลุดไปก็ มาก ดังนั้นใครก็ตามที่ยังมั่นคงอยู่กับจิตที่จะพึงกระทำเพื่อส่วนรวมก็ขออนุโมทนาสาธุ คนไหนที่หายจ้อยไปหลุดไปก็ เป็นเรื่องวาระกรรม เป็นเรื่องวิบาก เป็นเรื่องของแต่ละบุคคล อันนี้เราก็ทำใจเป็นอุเบกขา ไม่ได้คาดหวังกับผู้ใด สิ่งที่เราจะคาดหวังได้ก็คือใจของเรา กำลังใจของเราเอง ว่าใจเรามีความมั่นคงในพระรัตนตรัยเพียงใด มีความมั่นคงในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เพียงใด

เรื่องนี้ให้เราพิจารณาดูได้ เอาแค่เรื่องความมั่นคง จงรักภักดีในสถาบันพระมหากษัตริย์ ยุคที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงมีพระชนม์ชีพอยู่ ทุกคนใส่เสื้อเหลืองจงรักภักดี ใจทุกคนมีความรักจงรักภักดีเต็มเปี่ยมใน พระองค์ท่าน แต่พอเมื่อท่านสิ้นพระชนม์ลง เพียงแค่เวลาไม่กี่ปี พอกระแสโลก กระแสของการไม่จงรักภักดีมันปรากฏ คนที่มั่นไม่มั่นคง มันก็เลิกที่จะยืนตรงเคารพในการสรรเสริญพระบารมี เลิกที่จะจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

จงจำไว้ว่าคนที่มั่นไม่มีความมั่นคงจงรักในชาติ จงรักในพระพุทธศาสนา จงรักภักดีในสถาบันพระมหากษัตริย์ ความมั่นคงที่จะมีต่อพระนิพพาน ความมั่นคงที่จะมีต่อพระรัตนตรัย ก็ถือว่าเป็นอันว่าใช่ไม่ได้ จำไว้ว่าคนที่จะไปพระนิพพาน ได้ ต้องมีความมั่นคงต่อพระนิพพาน มีกุศลกรรมความดีที่จงรักภักดีต่อชาติต่อบ้านเมือง ดังนั้นสัจจะความจริงใจใน ความกตัญญูคุณเดวิตาต่อสถาบันหลัก ถือว่าเป็นคุณธรรมหลักของผู้ประพฤติธรรมของผู้ที่ตั้งจิตทำความดี

อาจารย์ตั้งแต่ปฏิบัติมา ยังไม่เคยเห็นพระอริยะเจ้าที่ท่านเป็นพระอริยะเจ้าที่แท้จริงที่จะกล่าวตำหนิกกล่าวโทษ ไม่ให้เรา มีความสามัคคี หรือปรารถนาดีต่อชาติบ้านเมือง ไม่เคยพบเห็นพระอริยะเจ้าครูบาอาจารย์พระอรหันต์พระองค์ใด ที่ กล่าวตำหนิกกล่าวโทษในพระพุทธเจ้าในพระนิพพาน ไม่เคยเห็นครูบาอาจารย์ที่เป็นพระอริยะเจ้า พระอรหันต์พระองค์ใด พระสุปฏิปันโนพระโพธิสัตว์องค์ใด ไม่เคยกล่าวสรรเสริญ หรือแสดงคุณงามความดีขององค์พระมหากษัตริย์ในทุก รัชกาลหรือแม้แต่องค์ปัจจุบันนี้ก็ตาม ดังนั้นตัวเรา จงดูครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นพระอรหันต์เป็นหลัก ครูบาอาจารย์ทุก ท่าน มีกำลังใจต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เช่นไร เราก็จะมีกำลังใจเช่นนั้นด้วยเช่นกัน เหตุผลที่เน้นย้ำในวันนี้ อย่างยิ่ง เพราะนับตั้งแต่ปีนี้เป็นปีทีที่คัดกรองอย่างเข้มข้น เตรียมตัวพบกับกาลล้าง เตรียมตัวพบกับกาลพลัดพราก

จากคนรัก นี่ยังไม่ได้พูดถึงมรณานุสติความตายที่เกิดขึ้นจากโรคร้ายไข้เจ็บสุขภาพ ซึ่งจะยิ่งปรากฏในปีขึ้นอีกอย่างมากมาย ใจของเราจงอย่าเศร้าหมอง จงอย่าหวาดกลัว จงอย่าวิตก ในเหตุการณ์ทั้งหลายที่เกิดขึ้น จงพิจารณาว่าทุกสิ่งนั้น ภัยทั้งหลายเป็นกฎของกรรม เป็นธรรมชาติแห่งอนิจลักษณะ ความเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ไม่เกิดภัยพิบัติ ไม่เกิดโรคระบาดโรคร้ายไข้เจ็บ ไม่เกิดศึกสงครามการประหัตประหาร ไม่เกิดการวางยาด้วยอาวุธชีวภาพ เราทุกคนก็ต้องตายจากความเสื่อม ความแก่ ความเจ็บ ความตาย เป็นธรรมดาในทุกชีวิตอยู่แล้ว เพียงแต่*วิธีการตาย วาระในการตาย มันอาจจะมีความแตกต่างกัน แต่จะตายอย่างไรตายเมื่อไร ตายตอนอายุเท่าไหน ไม่สำคัญเท่ากับ ตายแล้วไปไหน* ให้เราทุกคนที่เจริญพระกรรมฐานในวันนี้ ตั้งจิตจุดเดียว คือตายเมื่อไรเราไม่สน สนแต่ว่าจิตของเราทุกคน ตั้งมั่นว่าจะไปพระนิพพานเพียงจุดเดียว มีพระนิพพานเป็นอารมณ์ มีพระนิพพานเป็นสรณะ จิตมั่นคงตั้งมั่น ในพระรัตนตรัยฉันใด มีความตั้งมั่นในความปรารถนาดีต่อชาติแผ่นดินฉันใด มีความจงรักภักดีตั้งมั่นต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ฉันใด จิตเราก็ตั่งมั่นแนบอยู่กับพระนิพพานฉันนั้น อารมณ์จิตของเราตั้งใจสว่างไสว กายสว่าง ความหวาดกลัวในมรณานุสติ ณ ขณะนี้ไม่มีในจิตเรา ความห่วงความอาลัยทั้งหลายไม่มีในจิตเรา จิตตั้งมั่นอยู่กับพระนิพพานเพียงจุดเดียว และนับแต่นี้ต่อไป ยุคหลังช่วงก่อนเข้าสู่ยุคชาวยิว พระพุทธศาสนาก็จะค่อยๆเจริญรุ่งเรืองขึ้น เมตตาศรรพจะปรากฏต่อโลก พระโพธิสัตว์ทั้งหลายที่ทรงเสด็จลงมาจุติในยุคสมัยนี้ จำนวนมากมายมหาศาล ไม่ว่าจะเป็นในเขตประเทศไทยหรือประเทศใดก็ตาม ก็จะเชื่อมโยงเชื่อมกระแส รู้ตื่นในหน้าที่ ที่จะสร้างสันติสุขสันติภาพบนโลกใบนี้ให้ปรากฏ เพื่อให้ปรากฏเข้าสู่ยุคชาวยิว จิตทุกคนมีเมตตา จิตทุกคนมีความปรารถนาดี จิตใจผู้คนอยู่ในศีลในธรรม จิตใจผู้คนทั้งหลายมีแต่ความเมตตา ความอุดมสมบูรณ์ค่อยๆปรากฏขึ้นกับโลกใบนี้ คำทำนายที่หลวงพ่อกเคยสอนเคยบอก ว่าทรัพย์ของแผ่นดินก็ค่อยๆปรากฏขึ้น เมื่อคนเข้าถึงบุญเข้าถึงศีล คนมีบุญปรากฏมากขึ้น โลกก็เข้าสู่ยุคที่เกิดความเจริญทางจิตใจ ความเจริญทางวัตถุและจิตใจเกิดความสมดุลกัน ทรัพยากร ทรัพย์สิน เงินทอง เทคโนโลยีทั้งหลาย ไม่ได้ถูกใช้ไปในทางที่เป็นการเบียดเบียน เป็นความโลภ เป็นการผูกขาดเอารัดเอาเปรียบ ความอุดมสมบูรณ์ สิทธิทรัพย์ความมั่งคั่ง ความเจริญเทคโนโลยีทั้งหลาย เป็นไปเพื่อความสุขความอุดมสมบูรณ์ ของสรรพสัตว์ทั้งมนุษย์ทั้งสรรพสัตว์ ทั้งโลกใบนี้

กำหนดจิตจากบนพระนิพพาน ในอนาคตตั้งสมณาน ตั้งจิตอธิษฐานปรารถนาขอให้การปฏิบัติบูชาของข้าพเจ้าทุกคนส่งผลให้ก่อกำเนิดเกิดยุคแห่งชาวยิวเกิดขึ้น ขอยุคแห่งชาวยิวได้ปรากฏ ผ่านพ้นช่วงยุคเข็ญ ผ่านพ้นช่วงกวาดล้างแผ่เมตตาสว่าง ขอให้ข้าพเจ้าทั้งหลายรู้ตื่นขึ้นสู่อภิญญาสมบัติ อภิญญาใหญ่ ศักยภาพแห่งจิต เมตตาอันไม่มีประมาณของข้าพเจ้า ความรู้ตื่นในกุศลความดี หน้าที่บารมีทั้งหลายจงเกิดขึ้น

กำหนดน้อมจิต กราบพระพุทธเจ้า กราบทุกๆท่านบนพระนิพพาน เมื่อกราบแล้วก็น้อมจิตต่อ อธิษฐานจิต ตั้งใจกำหนดรู้ในฉานในสมาธิในสมาธิ ในกาลต่อไป โลกมีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาศักดิ์สิทธิ์ผู้มีกำลังฉาน กำลังสมาธิ กำลังจิตอันเป็นกุศล ยิ่งเราแต่ละบุคคล มีกำลังใจใหญ่ คือไม่ได้คิดว่าการปฏิบัติธรรมนั้น เราจะทำเพียงแค่นั้นเอง คือผ่านพ้นเข้าสู่พระนิพพาน แต่ยังมีกำลังใจที่คิดปรารถนาว่า กำลังสมาธิกำลังจิตกำลังเมตตาของเรานั้น ยังเป็นประโยชน์ที่จะแผ่เมตตา อธิษฐานจิตตั้งความปรารถนาให้กับโลกให้กับหมวดหมู่สรรพสัตว์ได้ เป็นพลังงานที่เกิดขึ้น และก็ไม่ควรที่จะทิ้งเปล่าไป ดังนั้นเราจึงรวมจิตรวมใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อไรก็ตามที่เราวมจิต อธิษฐานเป็นหนึ่งเดียวกัน อภิจิตนั้นก็มีผลต่อโลก เป็นพลังงานที่เข้มข้นมากกว่าต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างอธิษฐาน กระแสบุญ กระแสกุศล กระแสพลังงาน พลังงานนั้นไม่เคยสูญสลายไป เป็นสิ่งที่ไม่อาจทำลายได้ เหมือนกับจิตของเรา จิตก็คือพลังงาน

ในเมื่อพลังงานไม่สูญสลายไป แต่เราไม่อธิษฐานไปใช้ พลังงานนั้นก็สูญเปล่า แต่ถ้าเราใช้ไปในทางที่ถูก พลังงานนั้นก็ก่อเกิดผลมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จำไว้เสมอว่า กำลังใจหรือการตั้งกำลังใจนั้นสำคัญ เมื่อไรก็ตามที่เราตั้งกำลังใจเป็นของตนเอง สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เทพพรหมเทวา หรือแม้แต่พระพุทธองค์ท่านจะสงเคราะห์ ท่านก็จะสงเคราะห์เพียงส่วนน้อย คือส่วนเฉพาะตนที่เราปรารถนา แต่ถ้าเมื่อไรก็ตามกำลังใจเราใหญ่ คือตั้งจิตอธิษฐานเพื่อส่วนรวมที่ดี เพื่อชาติ บ้านเมือง เพื่อโลก เพื่อมวลสรรพสัตว์ เทวดาพรหม สิ่งศักดิ์สิทธิ์ พระรัตนตรัย หรือแม้แต่พระพุทธองค์ พระโพธิสัตว์เจ้า ท่านก็จะสงเคราะห์มากเป็นพิเศษ เพราะเราอธิษฐานใหญ่ จำเป็นต้องใช้พลังงานสูง ใช้กำลังบุญกำลังบารมีสูง ด้วยเหตุนี้ครูบาอาจารย์หลวงพ่อกฤษ์ถึงสอนไว้ว่า เมื่อไรก็ตามที่เราทำในกิจการในปฏิบัติทางศาสนาประโยชน์ บารมีเราจะเต็มเร็ว ก็ด้วยเหตุผลด้วยประการฉะนี้ ดังนั้นเมื่อเราเข้าใจแล้ว อันที่จริงงานส่วนใหญ่ที่ทำมันก็เป็นเรื่องของใจ ใจนั้นไม่มีประมาณ เราจะอธิษฐานใหญ่เพียงใด ตั้งจิตปรารถนาแผ่เมตตากว้างไกลเพียงใด มันอยู่ที่กำลังใจของเรา เราใช้ใจ ใจใหญ่บุญก็ใหญ่ ใจแคบบุญก็น้อย จำไว้นะ กำลังใจใหญ่บุญก็ใหญ่บารมีก็มากบารมีก็เต็มเร็ว ใจแคบขอเฉพาะตน บารมีก็น้อยบารมีก็เต็มช้า ดังนั้นอยากให้เราที่มาฝึกมาปฏิบัติในเมตตาสมาธิ มีกำลังใจใหญ่ มีบารมีใหญ่ บารมีเต็มเร็วกันทุกคน ตั้งจิตเพื่อส่วนรวม เพื่อชาติ เพื่อศาสนา เพื่อพระมหากษัตริย์ เพื่อมวลหมู่สรรพสัตว์ ให้เราตั้งกำลังใจไว้แบบนี้

แล้วปีนั้นก็อย่างที่ได้อีกแล้วไว้ ก็จะเป็นเริ่มเป็นช่วงเวลาที่เราเริ่มมีหลายๆเหตุการณ์ เกิดควบคู่ขนานกันไป ภัยพิบัติก็เกิดเพิ่มขึ้นมากขึ้น พระโพธิสัตว์ทั้งหลายท่านก็เมตตาเข้ามาเชื่อมกระแสมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในวันที่ 9 มกราคมก็คือวันอังคาร มีหลายท่านก็ได้ไปรวม ในงานที่ท่านลามาเมื่อน้อยที่ท่านระลึกชาติได้เมตตาเข้ามาโปรดที่สมาคมศิษย์เก่าจุฬา ซึ่งตอนนั้นก็เต็มแล้วครบแล้ว คนที่ไปได้ก็ถือว่าโชคดีมีบุญมีวาสนาบารมีเกี่ยวข้องกับพระโพธิสัตว์ท่าน ซึ่งท่านเองในอนาคตต่อไป ก็จะมีบทบาทในการเผยแผ่ สร้างสันติภาพให้กับโลกใบนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในโลกตะวันตก ในประเทศต่างๆต่อไป ท่านก็เมตตาตามสงเคราะห์ ชาวพุทธเราในประเทศไทย เชื่อมกระแสกับหลายๆท่านที่เป็นพุทธภูมิที่เป็นพระโพธิสัตว์ที่มาร่วมในงานนี้ และในช่วงบ่ายเมื่อมีการทำสมาธิ การทำสมาธิโดยที่ว่ามีคนนำ ถ้าเป็นเวลานาน 45 นาที ชั่วโมงหนึ่งหรือชั่วโมงครึ่ง ถ้าไม่มีคนนำ ให้เราลองพิจารณาว่า ฐานการปฏิบัติเรามีความมั่นคงแค่ไหน ฝึกเองปฏิบัติเองเราจะทรงอารมณ์อยู่ในสมาธิเป็นเวลายาวนานเช่นนั้นด้วยตัวเองได้ไหม อันนี้ก็ขอเฉลยข้อสอบ บอกเคล็ดลับ

สำหรับผู้ที่มาฝึกในห้องนี้แล้วไปร่วมงานหรือแม้แต่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติ ในวาระอื่นเหตุการณ์อื่น หรือวัดวาอาราม สถานปฏิบัติธรรมอื่น ถ้าพื้นฐานการปฏิบัติของเรายังเนื่องอยู่กับกาย เราก็ใช้เครื่องมือช่วย หลากไป สวดมนต์ ไปบ้างบริกรรมไปบ้างพร้อมกับชกูกประคำไป เพื่อให้จิตมันมีเครื่องเกาะตลอดเวลาจนจบ พยายามตั้งกำลังใจว่าเราจะไม่หลุดจากการชกูกประคำจากการบริกรรมหรือสวดมนต์ อันนี้ยังเนื่องด้วยกาย

พอขั้นที่สูงขึ้นมาเป็นขั้นที่เราฝึกจนเราได้ในอารมณ์กสิณ

อันนี้ก็บอกไว้ว่าก็ให้เราฝึกไปเลย ฝึกโดยกำหนดกสิณ โลกสิณทั้งสิบสอง คือ กสิณดิน น้ำ ลม ไฟ กสิณดิน ไล่ขึ้นไป แก้วใสกลายเป็นประกายพริก ดิน น้ำ ลม ไฟ ไล่ไป แต่คราวนี้ เราก็ต้อจากกสิณดินน้ำลมไฟ มาเป็นวรรณกสิณต่อ คือ กสิณสี

กสิณสีก็คือกสิณสีด้า นิลกสิณ สีเหลือง สีแดง สีทอง สีเหลือง สีขาว แล้วก็ต่ออีก 2 กองคืออาโลกสิณ กสิณแสงสว่าง และกสิณความว่างที่ว่าง

พอครบทั้งสิบสอง คราวนี้เราก็กมาฝึกไล่ วางดวงกสิณที่จักระทั้งเจ็ด

มาไล่ตั้งแต่บริเวณกันบก จักระที่ 2 ดันเถียน ฐานที่ตั้งของจิตได้เสด็จ 2 นิ้ว จักระที่ 3 ด้านหลังบริเวณไต จักระที่ 4 บริเวณหัวใจ จักระที่ 5 บริเวณคอหอย จักระที่ 6 บริเวณภายในศีรษะตรงกับตาที่สาม จักระที่ 7 บริเวณกลางกระหม่อม

ไล่แต่ละครทั้งเจ็ดเป็นกลืนทั้งสิบกองจนครบ ทุกกองไปถึงปฏิภาคนิมิต ไล่ขึ้นไล่ลงไปเรื่อยๆจนหมดเวลา ความเชื่อชาวนาญชาญคล่องตัวเราก็จะเกิดขึ้น

คราวนี้ ถ้าสำหรับคนที่ฝึกมาทางสายวัชรยาน หรือมีพื้น หรือมีอริยาศัยที่พึงพอใจกับวิชาอภิวิชชาหนึ่ง ที่เป็นความเกี่ยวข้องกับการฝึกกายทิพย์ ทำให้กายทิพย์ของเรามีความละเอียดพิสดาร มีความชัดเจน การกำหนดอาทิสมาณกาย เห็นชัดเจนขึ้น แผ่เมตตาสว่างไกลขึ้น กำลังความเข้มข้นของการแผ่รัศมีกาย การส่งพลังจากรัศมีของจิตมีพลังขึ้นก็คือ การฝึกกายสายรุ่ง

กายสายรุ่งนี่อันที่จริงแล้ว องค์ลามาเนื่อยที่ท่านได้เสด็จมา เป็นองค์ที่นำไปเผยแผ่ที่ทิเบต เป็นองค์ต้นของวิชานี้พอดี กายสายรุ่งที่ว่าก็ไล่ตั้งแต่สี่ขอรุ่งทั้งหมดกำหนดที่กาย มวง คราม น้ำเงิน เขียว เหลือง แสด แดง อันนี้ก็ไล่ไป แล้วก็ไล่กลับ แดง แสด เหลือง เขียว น้ำเงิน คราม มวง ไล่อนุโลมปฏิโลม คือไล่ขึ้นไล่ลง เห็นกายเป็นแสง กลายเป็นผลึก อัญมณี เห็นโครงกระดูกทั้งหมดในกายเป็นแก้วอัญมณีสีนั่น จนกระทั่งมาจบที่กายเป็นเพชรประกายประกายรัศมีละเอียดอย่างยิ่ง ไล่ขึ้นไล่ลงสลับไปมาจนกระทั่งหมดเวลา อันนี้ก็สำหรับคนที่ฝึกวิชาทางสายพระโพธิสัตว์กายรุ่ง

สำหรับคนที่ฝึกกายทิพย์ในกำลังของมโนยทิเราก็ฝึกง่าย ๆ ถ้าเราทรงอารมณ์ที่จะยกจิตขึ้นไปบนพระนิพพานานานๆ ไม่ได้ ก็กำหนดให้เห็น กายพระวิสุทธิเทพเดินจงกรมรอบวิมานของสมเด็จพระปฐม ในแต่ละย่างก้าวค่อยๆเยื้องย่างช้าๆ แต่ละย่างก้าวที่สัมผัสพื้นของวิมานก็มีดอกบัวรองรับ ผัสสะของเท้าของกายทิพย์สัมผัสได้ถึงความนุ่มของดอกบัวแก้ว ความเป็นทิพย์ในความเป็นแก้วในความเป็นทิพย์ต่างๆ เราอย่าไปคิดว่าแก้วแล้วจะแข็ง

ตัวอย่างพระแท่นบรรทมศิลาอาสน์ พระแท่นของพระอินทร์ยังมีความนุ่ม อันที่จริงตามตำนานกล่าวไว้ว่า พระแท่นของพระอินทร์ยามที่นั่งลงไปนั้นนุ่มลึกลงไปจนกระทั่งถึงสะดือ คือนั่งแล้วนั่งจมลงไปถึงบริเวณสะดือ แต่ถ้าเมื่อไรมีเหตุที่คนดี พระโพธิสัตว์ ผู้ที่มีบุญตักท้อลำบาก ก็จะเกิดเหตุที่พระแท่นนั้น พลับกระดังคือแข็งขึ้น อันที่จริงตอนนั้นคนที่ลงมาสร้างบารมีก็มีความยากลำบากกันหลายคน ก็ขอให้พระแท่นท่านได้แสดงความกระดัง ขอท่านเมตตาามาโปรด มาสงเคราะห์คนที่ทำประโยชน์ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ด้วยเถิด

อันนี้ก็เล่าเกร็ดต่อเนื่องให้ฟัง สำหรับคนที่ทรงกำลังมโนยทิที่กำหนดเดินจงกรมรอบวิมานของสมเด็จพระปฐมท่านตั้งใจว่าเดินจงกรมไปโดยที่จิตไม่คลาดจากพระนิพพานเลย อันนี้ก็เทคนิคในการฝึกการทรงอารมณ์สมาธิโดยใช้กำลังความสามารถศักยภาพของจิตในเลเวลคือลำดับขั้นต่างๆ

อันนี้ก็ให้เราลองพิจารณาว่ากำลังใจในการฝึกสมถะ กำลังใจในฌานสมาบัติต่างๆ เราได้ในขั้นไหนจุดใด

ใช้กำลังในจุดใดได้ หรือทุกข้อใช้ได้ทั้งหมด ใช้ได้ทั้งหมดเราก็ลองทดลองที่จะทำให้เกิดความคล่องตัวในทุกเรื่องในทุกมิติดังที่กล่าวมา

อาจารย์เองเวลาปฏิบัติก็จะมีช่วงเวลาที่ย้อนกลับไปทบทวนอารมณ์กรรมฐานแก่กรรมฐานต่างๆ ทบทวนวิชาให้มีความคล่องตัวในทุกจุดเสมอด้วยเช่นกัน แต่เราบางคนบางครั้งยังไม่เคยทบทวนยังไม่เคยทำยังไม่ทำให้ครบเลยด้วยซ้ำ ดังนั้นจึงอาศัยระยะเวลาโอกาสที่จำเป็นต้องนั่งสมาธิเองนานๆ ฝึกพิจารณาทบทวนใคร่ครวญ ฝึกฝนจนเป็นนิสัยได้ ตรงนี้ก็ฝากไว้เป็นเคล็ดลับสำหรับการปฏิบัติให้กับทุกคนต่อไป ซึ่งอันที่จริงจุดนี้ก็ไดกล่าวถึงในห้องครูเมตตาสมาธิแล้ว

อีกจุดหนึ่งที่ยากให้เราฝึกปฏิบัติสามารถเดินจิตเจริญเมตตาเองได้ก็คือ การแผ่เมตตาอัปป์นาคณาน แผ่เมตตาสามโลกธาตุ แผ่จนมีกระแสความรู้สึกเย็น ความสว่าง กระแสบุญแผ่ออกไปได้ เมื่อไรที่เราแผ่ออกไปจนเกิดผลได้ เราจะพบว่าเกิดผลอย่างอัศจรรย์ในการปฏิบัติธรรมอย่างยิ่ง เกิดผลที่มันสะท้อนกลับมากับตัวเรามากมายอย่างยิ่ง อันนี้ก็ฝากไว้สำหรับทุกคน

สำหรับวันนี้ เนื่องจากพรุ่งนี้อาจารย์เองก็มีธุระจำเป็นจะต้องไปงานบวงสรวงของทางวัดมเหยงค์ ซึ่งเป็นการบวงสรวงเพื่อสำนักสอนวิปัสสนากรรมฐาน ครูที่สอนสมาธิสอนธรรมะทางวัดมเหยงค์ท่านให้ไปช่วยเพื่องานบวงสรวง เพื่อที่จะได้เปิดในส่วนของกระแสธรรม เชื่อมกระแสจากพระนิพพานให้คนที่มาปฏิบัติธรรม ได้ผลแห่งการปฏิบัติ เกิดความก้าวหน้า เกิดสมาธิ แล้วต้องไปตั้งแต่เช้าแล้วกันก็จะขอเวลาซักวันนี้เพียงเท่านี้

สำหรับเราทุกคนก็ขอให้มีความตั้งใจ ต่อไปหลายๆแห่ง หลายๆสำนัก คาดว่าจะมีความเข้มข้นในการปฏิบัติกันมากขึ้นสูงขึ้นกัน เรื่องต่างๆเหล่านี้เป็นเรื่องที่พระท่านสงเคราะห์ งานหลายๆอย่างที่อาจารย์รับมา ได้หลายเหตุการณ์ก็จะมาสอดคล้องกันกับที่ครูบาอาจารย์หลายท่านหลายสายได้รับมาด้วยเช่นกัน ดังนั้นทุกอย่างทุกงานทุกสายล้วนเป็นไปเพื่อส่วนรวม ให้เราทุกคนตั้งใจกำลังใจไว้เช่นนี้ไว้เสมอ

สำหรับวันนี้ก็ขอให้เราทุกคนมีความสุข มีความเจริญ มีความก้าวหน้าในธรรม มีปัญญา มีความเพียร มีความขยันที่จะพิจารณาไตร่ตรองใคร่ครวญการปฏิบัติของตนเองให้ก้าวหน้ารุ่งโรจน์ขึ้น

พิจารณากำลังใจของเราให้เข้มแข็ง ไม่หวาดผวากับข่าวทั้งหลายภัยทั้งหลาย จิตมีความตั้งมั่นพร้อมในความกตัญญูต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ไว้เสมอ ก็ขอให้เราทุกคนมีความสุขความเจริญ ต่างโมทนาสาธุในกุศลผลบุญของเราทุกคนเช่นกัน ขอให้ทุกคนมีความสุขความเจริญ

สวัสดี

